

JASŁKI (15) *sb pl t*

a *jasne*.

pl N jasłki (2). ◇ *G* jasłek (2). ◇ *A* jasłki (3). ◇ *L* jasłkãch (7), jasłkoch (1) *TarDuch*; ~ -ach (6), -ãch (1) *SkarŻyw*.

Sł stp notuje, Cn: jasłka, Linde XVI – XVII w.: jasłka.

Dem. od „jasły” ‘żłob’ (15) : Iozeff ktory był ciefla/ iałki bydłtom vdziałal OpecŻyw 15; Dziecię námileyííé proflę cie nie placzy/ [...] iałki kamienné ciebie niechtzą trzimatz OpecŻyw 19v, 15v [2 r.], 17, 19, 19v [2 r.], 21 (11); Iezu ienżes będącz nawyíśzym Bogiem/ á wízakozes w Iałkoch leżał/ ímiłuy íie nadnami. TarDuch A8v; á więc przeto mowić kto ma/ iż íię [trzej krolowie] nigdy w Betleem v iałłek Chryftułowí nie pokłónili? SkarJedn 99; SkarŻyw 91, 408.

W charakterystycznych połączeniach: jasłki kamienne, pańskie; w jasłkach leżeć, położony, położyć się.

KCh